

Arrest

nr. 128 305 van 27 augustus 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 augustus 2013 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf (type C).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het arrest nr. 120 290 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 10 maart 2014 waarbij de debatten worden heropend en de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, verkrijgt voor 2011 verschillende visa kort verblijf en reist daarmee naar België om haar zoon en zijn familie te bezoeken.

Op 11 oktober 2010 wordt verzoeksters zoon genaturaliseerd tot Belg.

Op 27 oktober 2011 dient verzoekster een aanvraag in voor een visum gezinshereniging. Deze aanvraag wordt geweigerd omdat gezinshereniging met Belgen door hun ouders die geen burger van de Unie zijn, niet meer toegelaten is.

Op 14 december 2011 en 3 mei 2012 dient zij aanvragen in voor een visum kort verblijf, die worden geweigerd op 19 december 2011 en in mei 2012.

Op 26 november 2012 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in voor een visum kort verblijf.

Op 10 januari 2013 wordt deze aanvraag geweigerd. In het beroep dat verzoekster instelt tegen deze beslissing, wordt bij arrest nr. 104 594 van 7 juni 2013 de afstand van geding vastgesteld

Op 19 juni 2013 dient zij een nieuwe aanvraag in voor een visum kort verblijf.

Op 2 augustus 2013 wordt deze aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

**Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

**Geen enkel bewijs van gefundeerdheid van de aanvraag*

** Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.*

** Andere :*

Twijfels omtrent werkelijke doel van de reis.

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

** Andere*

Betrokkene biedt te weinig garantie tot terugkeer. Reële kans dat kort verblijf gevraagd wordt maar lang verblijf beoogd wordt. Geen afdoend bewijs van socio-economische banden in het land van verblijf.

Mogelijke omzeiling procedure gezinshereniging.

"(...)"

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) *"doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60"*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"1. Synthese van de middelen ontwikkeld in het inleidend verzoekschrift

Verzoekster heeft in haar inleidend verzoekschrift een eerste en enige middel ontwikkeld, als volgt :

Eerste en enige Middel : Schending van art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van art. 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur met name de zorgvuldigheidsplicht.

De zorgvuldigheid vereist in de zorgvuldigheidsplicht is niet terug te vinden in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing wordt gemotiveerd door volgende overwegingen :

"(...)

Bij haar visumaanvraag heeft verzoekster echter onder meer volgende documenten gevoegd:

- Een uittreksel uit haar bankrekening waaruit blijkt dat zij een pensioen van 6.573,18 Roebel per maand ontvangt als nationaal pensioen, en een bedrag van 6.059,41 Roebel per maand als pensioen verstrekt door de Stad Moskou;
- Het bewijs dat zij eigenaar is van het appartement dat zij in Moskou betreft;
- Een attest van de Gemeenschap van Eigenaars waarop vermeld is dat zij haar appartement als eigenaar betreft;
- Een verklaring van haar zoon, de Heer B. M., waarin onder meer wordt uiteengezet:
 “Ik wil uw aandacht vragen voor het feit dat mijn moeder na haar bezoek aan haar familie in België de vaste intentie heeft om terug te keren naar Rusland.
 Mijn moeder heeft inderdaad op een bepaald ogenblik een aanvraag voor een visum gezinshereniging ingediend, dat werd afgewezen omwille van het feit dat geen gezinshereniging met meerderjarige kinderen in België meer mogelijk is.
 Zij, en ook ik en mijn familie, beseffen heel goed dat ook al zou ze met een toeristenvisum naar België komen, er geen enkele kans is dat ze hier een verblijfsvergunning zal krijgen.
 Zij heeft dus definitief afgezien van haar bedoeling om bij mijn familie in België te komen wonen.
 Zij heeft in elk geval meer dan voldoende belangen in Rusland die een motief vormen voor een terugkeer naar Rusland : zij heeft een appartement in haar land van herkomst en geniet aldaar een pensioen, terwijl in België zij over geen enkel inkomen kan beschikken.
 Verder is er nog één dochter in Rusland, mijn zuster, die voor haar zorgt.
 De reden waarom mijn moeder een toeristenvisum vraagt, is dat het voor mij en mijn familie – ik en mijn vrouw en drie kinderen – financieel niet haalbaar is om mijn moeder in Rusland te gaan bezoeken.
 Mijn moeder is alleen en zij moet dus maar één vliegtuigticket betalen om haar familie in België te kunnen zien.” (stuk 5)

Verzoekster heeft een lijst van de neergelegde documenten laten ondertekenen door de aangestelde van de ambassade, en nadien laten vertalen in het Nederlands (stukken 3 en 4).

Op deze lijst is de verklaring van haar zoon niet vermeld, maar deze werd wel degelijk ook neergelegd. Door de neergelegde documenten, inzonderheid de verklaring van haar zoon, worden het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf wel degelijk in detail aangetoond, en wordt haar voornemen om het grondgebied van België vóór het verstrijken van het visum te verlaten omstandig gemotiveerd.

Door de neerlegging van de bewijzen van haar pensioeninkomen en van het document met bewijs dat zij eigenaar is van haar woning in Moskou, wordt ontegensprekelijk aangetoond dat verzoekster over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt en dat haar sociaaleconomische situatie een sterk motief vormt voor terugkeer naar de Russische Federatie.

In de verklaring van de zoon van verzoekster wordt afdoende uiteengezet dat verzoekster beseft dat zij nooit een verblijfsvergunning in België zal krijgen op basis van gezinshereniging, gezien de wetswijziging.

Overigens is verzoekster in het verleden reeds driemaal met een toeristenvisum naar België gereisd om haar familie te bezoeken, en reisde zij telkens vóór het verstrijken van het visum terug naar de Russische Federatie (stuk 6)

Dat verzoekster meervoudige binnenkomsten in België vraagt volgt uiteraard uit het feit dat haar naaste familie in België verblijft en dat zij deze wenst te bezoeken.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt aan al deze elementen voorbijgegaan, en uit niets blijkt dat de door verzoekster neergelegde documenten aan een onderzoek werden onderworpen en in de overwegingen leidend tot de weigeringsbeslissing ook maar enige aandacht hebben gekregen.

Op deze wijze worden dus niet alle voor de beslissing nuttige feiten in aanmerking genomen en in de waardering van het volledig dossier betrokken, zodat de zorgvuldigheidsplicht miskend werd en de bestreden beslissing om die reden dient te worden vernietigd.

Gezien in de motivering van de bestreden beslissing voorbijgegaan wordt aan de vermelde voor de beslissing nuttige feiten en documenten wordt ook de materiële motiveringsplicht geschonden.

2. Repliek op de nota met opmerkingen van de verwerende partij

Betreffende het eerste middel: Schending van art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van art. 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur met name de zorgvuldigheidsplicht.

Volgens de nota met opmerkingen van de verwerende partij was er bij de visumaanvraag van verzoekster een schrijven van haar zoon bijgevoegd, dat niet de inhoud had die in het inleidend verzoekschrift en hierboven in de samenvatting van de middelen hernomen wordt, maar een summier schrijven dd. 18 juni 2013 waarvan de nota de inhoud weergeeft.

Verzoekster blijft erbij dat de brief van haar zoon, waarvan kopie als stuk 5 bij het inleidend verzoekschrift werd gevoegd, wel degelijk samen met de visumaanvraag werd neergelegd, en dat, als het niet in het administratief dossier aanwezig is, het allicht hetzelfde lot heeft ondergaan als de andere eveneens bij de visumaanvraag gevoegde documenten, die volgens verwerende partij niet neergelegd zijn geweest.

Volgens de nota met opmerkingen van de verwerende partij vindt de stelling van verzoekster dat zij de bewijzen van een pensioeninkomen en van het eigendom van een appartement zouden aantonen, voorzien van een Nederlandse vertaling, geen steun in het administratief dossier.

Verzoekster heeft echter een lijst van de neergelegde documenten laten ondertekenen door de aangestelde van de ambassade, en nadien laten vertalen in het Nederlands (stukken 3 en 4 bij het inleidend verzoekschrift gevoegd).

Zij heeft in haar verzoekschrift niet gesteld dat de Russische documenten vertaald waren in het Nederlands, maar enkel dat zij de lijst van neergelegd documenten, na ondertekening door de ontvanger, heeft laten vertalen.

Zij heeft dit gedaan om een bewijs te hebben van wat zij neergelegd heeft.

De ontvanger van de documenten was mevrouw E. P., bediende aan het loket voor visumaanvragen voor de Benelux in Moskou, (...).

Stukken 2 en 3 zijn de documenten m.b.t. het eigendom van een appartement, waarbij stuk 3 de eigendomsakte is, stuk 13 is de pensioenkaart van verzoekster met vermelding van haar pensioeninkomen.

Wat het argument van verwerende partij betreft als zou verzoekster niet dienstig kunnen aanhalen dat zij in het verleden driemaal naar België reisde en telkens vóór het verstrijken van het visum het grondgebied heeft verlaten : verzoekster mocht er toch wel degelijk van uitgaan dat verwerende partij over deze informatie zou beschikken, en zij stelt vast dat verwerende partij in haar feitenrelaas melding maakt van afleveringen van visa voor kort verblijf na 4 november 2008 en na de aanvraag van 24 november 2009, terwijl verzoekster thans terug in Moskou blijkt te verblijven.”

3.2. In de nota had de verwerende partij volgende repliek op het enig middel uiteengezet in het verzoekschrift:

“In het enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij stelt dat zij bij haar visumaanvraagde volgende documenten heeft voorgelegd:

- Een uittreksel uit haar bankrekening waaruit blijkt dat zij een pensioen van 6.573,18 roebel per maand ontvangt aan federaal pensioen en daarenboven een bedrag van 6.059,41 roebel per maand aan pensioen ontvangt van de stad Moskou.
- Het bewijs dat zij eigenaar is van een appartement in Moskou dat zij betreft.
- Een attest van de Gemeenschap van Eigenaars waarop vermeld is dat zij haar appartement als eigenaar betreft.
- Een verklaring van haar zoon, waarin hij verklaart dat zij moeder afgezien van haar bedoeling zich bij haar familie te vestigen, gezien zij beseft dat dit wettelijk niet meer mogelijk is, zij in Rusland een dochter heeft, die voor haar zorgt en dat de reden waarom zij een toeristenvisum aanvraagt erin bestaat dat het voor hem financieel niet haalbaar is om haar met zijn volledige gezin in Rusland te bezoeken, terwijl zij maar één vliegtuigticket kan betalen.

Zij stelt dat zij de voorgelegde documenten heeft laten ondertekenen door de aangestelde in de ambassade en nadien heeft laten verlaten in het Nederlands.

Het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zouden worden aangetoond door het schrijven van haar zoon, de bewijzen van een pensioeninkomen en van het eigendom van een appartement zouden aantonen dat zij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt en dat haar sociaal-economische situatie een sterk motief vormt voor een terugkeer naar het land van herkomst.

Zij voegt daaraan toe dat zij in het verleden drie maal naar België reisde en voor het verstrijken van het visum het grondgebied heeft verlaten.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852)

De thans bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:

“(…).”

Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de gegeven motivering haar niet zou toelaten kennis te nemen van de determinerende motieven van de bestreden beslissing.

Het schrijven van haar zoon d.d. 18.06.2013 dat zij bij de aanvraag voegde luidt als volgt:

"Geachte heer, mevrouw,

Hierbij bevestig ik dat ik mijn moeder I. N., wonende te (...) in Moskou, uitnodig voor een familiebezoek gedurende (...) voor 1 jaar.

Zij zal gedurende deze periode bij mij thuis verblijven.

Tevens bevestig ik dat ik mij voor beiden financieel garant stel.

18.06.2013 B. M."

Het voorgelegd schrijven bevat niet de inhoud zoals door haar aangevoerd in het verzoekschrift, zodat het middel op dit punt faalt in feite. Zij kan niet dienstig voorhouden dat doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zouden worden aangetoond door het schrijven van haar zoon.

Bovendien kan een loutere verklaring van verklaring van haar zoon dat zij geen verblijfsrecht nastreeft en zij meer dan voldoende belangen heeft in Rusland geen afbreuk doen aan het feit dat geen stukken ter staving daarvan werden voorgelegd, zoals gemotiveerd in de bestreden beslissing.

De stelling van verzoekende partij dat zij een bewijs van een pensioeninkomen en van het eigendom van een appartement zouden aantonen, voorzien van een Nederlandse vertaling bij de aanvraag zou hebben gevoegd, vindt evenmin steun in het administratief dossier. Zij kan derhalve niet dienstig aanvoeren dat daaruit zou blijken dat zij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt en dat haar sociaal-economische situatie een sterk motief vormt voor een terugkeer naar het land van herkomst.

Gezien regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681), kan zij niet dienstig opwerpen dat zij in het verleden drie maal naar België reisde en voor het verstrijken van het visum het grondgebied heeft verlaten, gezien die argumentatie niet werd aangehaald in het kader van de initiële aanvraag.

Met dit onderdeel van het middel gaat verzoekende partij bovendien voorbij aan de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad, die in het kader van de wettigheidstoetsing niet bevoegd om het oordeel van het bestuur over te doen, en enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (RVV 29 maart 2012, nr. 78 303)

Geen schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt aangetoond.

Verzoekende partij toont evenmin aan dat zij niet in de gelegenheid zou zijn gesteld de stukken over te leggen die naar haar oordeel haar voorstelling van de feiten of van haar toestand geloofwaardig maken, zodat de schending van de zorgvuldigheidsbeginsel niet wordt aangetoond.

Het enig middel is ongegrond."

3.3.3.1. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Hetzelfde kan gesteld worden voor artikel 62 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing vermeldt de juridische en feitelijke grondslag. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Verzoekster voert tevens de schending van de materiële motiveringplicht aan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoekster voert aan dat de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht geschonden zijn omdat uit de bij haar aanvraag neergelegde documenten, meer bepaald de verklaring van haar zoon, het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf wel degelijk worden aangetoond en haar voornemen om het grondgebied van België voor het verstrijken van het visum te verlaten, omstandig gemotiveerd wordt. Ook meent zij dat door de neerlegging van de bewijzen van haar pensioeninkomen en van haar eigendomsbewijs, zij haar voldoende en regelmatige inkomsten heeft aangetoond en dat haar sociaaleconomische situatie een sterk motief vormt voor terugkeer naar de Russische Federatie. Verzoekster meent dat aan al deze elementen wordt voorbijgegaan in de

bestreden beslissing en dat nergens uit blijkt dat de neergelegde documenten aan een onderzoek werden onderworpen.

3.3.3.2. Uit de stukken van het administratief dossier (document van de Belgische Ambassade te Moskou d.d. 19 juni 2013 met opsomming van neergelegde documenten) blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag volgende documenten heeft neergelegd:

- uitnodigingsbrief opgesteld door haar zoon op 18 juni 2013;
- kopie van de identiteitskaart van haar zoon & garant, bewijs van zijn woonplaats;
- kopieën van nuttige bladzijden uit het paspoort van verzoekster, kopie van haar Russisch paspoort en van de overlijdensacte van haar echtgenoot;
- bewijs van verwantschap met de garant door geboorteakte, de aanvrager is de moeder van de garant, huwelijksakten en overlijdensakten van verzoeksters echtgenoten;
- documenten van de bank over de financiële middelen van verzoekster, attest van de bank dat haar banksaldo op 17 juni 2013 5008 usd bedraagt;
- een reisverzekering geldig van 15 januari 2013 tot 14 juli 2013 voor 90 dagen;
- kopieën van loonbriefjes van de garant in België van de laatste drie maanden (maart, april, mei 2013);
- bewijs van gezinssamenstelling van de garant op 6 juni 2013;
- kopie van pensioenbewijs, eigendomsakte van een appartement van 44m² in Moskou;
- belofte van financiële ondersteuning in de vorm van *3bis*, origineel en geauthentificeerd door de gemeentelijke autoriteiten, origineel gelegaliseerd op 6 juni 2013.

Een kopie van deze documenten zelf steekt niet in het administratief dossier maar wordt als bijlage bij de nota gevoegd. Verzoekster maakt hierover geen opmerkingen in de synthesesamenvatting.

Over deze stukken wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

*“*Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

**Geen enkel bewijs van gefundeerdheid van de aanvraag*

** Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.*

** Andere :*

Twijfels omtrent werkelijke doel van de reis.

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

** Andere*

Betrokkene biedt te weinig garantie tot terugkeer. Reële kans dat kort verblijf gevraagd wordt maar lang verblijf beoogd wordt. Geen afdoend bewijs van socio-economische banden in het land van verblijf.

Mogelijke omzeiling procedure gezinshereniging”

Verzoekster voert aan dat uit de verklaring van haar zoon, het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf wel degelijk worden aangetoond evenals haar voornemen om het grondgebied van België voor het verstrijken van het visum te verlaten. Ook meent zij dat wordt voorbijgegaan aan de bewijzen van haar pensioeninkomsten en van haar eigendomsbewijs, dat zij haar voldoende en regelmatige inkomsten heeft aangetoond en dat haar sociaaleconomische situatie een sterk motief vormt voor terugkeer naar de Russische Federatie.

3.3.3.3. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat artikel 32 van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code (hierna: visumcode) geen cumulatieve voorwaarden bevat op grond waarvan men het visum zou kunnen weigeren. Elke reden op zich is voldoende om een visum te weigeren. Dit artikel luidt als volgt:

“Weigering van een visum

1 . Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodex, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.
(...).”

Er dient te worden vastgesteld dat bijgevolg enerzijds een motief inzake het niet aantonen van “het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf” en anderzijds een motief inzake “redelijke twijfel (...) over (...) zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum” de bestreden beslissing kan schragen.

In de bestreden beslissing wordt over beide elementen gemotiveerd.

Het motief inzake het niet aantonen van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf luidt als volgt:

*“Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond
*Geen enkel bewijs van gefundeerdheid van de aanvraag
* Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.”*

Het motief inzake de redelijke twijfel over het voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum luidt als volgt:

“ Andere
Betrokkene biedt te weinig garantie tot terugkeer. Reële kans dat kort verblijf gevraagd wordt maar lang verblijf beoogd wordt. Geen afdoend bewijs van socio-economische banden in het land van verblijf.
Mogelijke omzeiling procedure gezinshereniging”*

Tevens bevat de bestreden beslissing een motief dat over beide elementen lijkt te gaan:

“ Andere :
Twijfels omtrent werkelijke doel van de reis.
* Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld”*

3.3.3.4. Wat het motief inzake het doel en de omstandigheden van het verblijf betreft, verwijst verzoekster naar een brief van haar zoon waarin het doel en de omstandigheden van het verblijf worden aangetoond en het voornemen van verzoekster om het grondgebied van België te verlaten, omstandig gemotiveerd wordt.

In dit verband dient te worden vastgesteld dat de stukken die verzoekster bij haar visumaanvraag van juni 2013 voegde, inderdaad een brief van haar zoon bevatten d.d. 18 juni 2013 en genoemd “uitnodigingbrief”. Deze brief zelf zit niet in het administratief dossier, maar wordt geciteerd in en gevoegd bij de nota. In de synthesememorie maakt verzoekster geen bezwaar tegen het citeren van deze brief en verwijst zij er zelfs naar. Daarom kan rekening worden gehouden met de inhoud van de brief van 18 juni 2013 (RvS 19 oktober 2010, nr. 208.193).

Verzoekster verwijst naar het citaat van deze brief van 18 juni 2013 in de nota, maar voegt hieraan toe dat de andere brief, met daarin een uiteenzetting over doel en omstandigheden van het verblijf, ook werd ingediend. De bij de visumaanvraag neergelegde brief van 18 juni 2013 betreft echter enkel een uitnodiging, zodat verzoekster niet gevolgd kan worden waar zij stelt dat zij middels deze brief bij

huidige visumaanvraag uitdrukkelijk het doel en de omstandigheden van het verblijf heeft meegedeeld. Wel blijkt dat verzoekster de brief met het doel en de omstandigheden van het verblijf bij haar vorige visumaanvraag had gevoegd. Er kan aangenomen worden dat elke visumaanvraag afzonderlijk dient te worden onderzocht, maar er wordt opgemerkt dat uit de stukken van het dossier blijkt dat het bestuur zelf oordeelde dat deze aanvraag gelijkaardig was aan de vorige ("*même dossier que les précédents*", stuk in het administratief dossier met als nr. bovenaan 37696189.txt, p. 1). Los van de vraag of deze brief met het doel en de omstandigheden van het verblijf in aanmerking kon worden genomen bij huidige visumaanvraag, dient te worden vastgesteld dat het motief over het doel en de omstandigheden niet is uitgewerkt en een ongefundeerde vaststelling lijkt te betreffen. Inzake het doel en de omstandigheden van het verblijf wordt immers vermeld "**Geen enkel bewijs van gefundeerdheid van de aanvraag * Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.*" en "**Twijfels omtrent werkelijke doel van de reis. * Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*".

Het is de Raad niet duidelijk waarom de verwerende partij meent dat de aanvraag niet gefundeerd is. Verzoekster heeft laten weten dat zij in België een zoon, schoondochter en twee kleinkinderen heeft en dat zij deze wenst te bezoeken. Haar zoon heeft in een schrijven van 18 juni 2013, waarover geen discussie bestaat dat deze brief bij huidige aanvraag werd gevoegd, meegedeeld dat zijn moeder, verzoekster, gedurende haar verblijf bij hem zal logeren. De verwerende partij verduidelijkt niet waarom de uitnodigingsbrief niet in aanmerking kan worden genomen. Het lijkt daarom kennelijk onredelijk te oordelen dat er geen enkel bewijs is van het gefundeerd zijn van de aanvraag, dat de aanvraag voor meerdere binnenkomsten niet gerechtvaardigd wordt en dat bijgevolg het reisdoel en de omstandigheden niet aangetoond zijn.

Tevens wordt niet verduidelijkt waarom het voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten, niet kon worden vastgesteld. Dit motief kan evenwel samen gelezen worden met het motief inzake de redelijke twijfel over het voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.

3.3.3.5. Wat het motief betreft inzake de redelijke twijfel over het voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum, wordt in de bestreden beslissing gesteld: "*Betrokkene biedt te weinig garantie tot terugkeer. Reële kans dat kort verblijf gevraagd wordt maar lang verblijf beoogd wordt. Geen afdoend bewijs van socio-economische banden in het land van verblijf. Mogelijke omzeiling procedure gezinshereniging*".

In dit verband stelt verzoekster dat door de neerlegging van de bewijzen van haar pensioeninkomsten en van het document met bewijs dat zij eigenaar is van een appartement in Moskou, aangetoond wordt dat zij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt en dat haar sociaaleconomische situatie een sterk motief vormt voor terugkeer. Verzoekster kan hierin gevolgd worden, uit de stukken van het dossier blijkt dat deze bewijzen werden voorgelegd, zij lijkt dus wel afdoende bewijzen te geven inzake socio-economische banden in het land van verblijf.

Waar de verwerende partij betoogt dat deze documenten zonder vertaling werden voorgelegd, dient te worden vastgesteld dat dit een motivering *a posteriori* is, die niet in de bestreden beslissing terug te vinden is. In de bestreden beslissing wordt immers niet vermeld dat bepaalde documenten niet in overweging konden worden genomen wegens een ontbrekende vertaling.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat uit het document van de Belgische Ambassade te Moskou d.d. 19 juni 2013 met opsomming van bij de aanvraag neergelegde documenten blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag een attest van de bank heeft gevoegd dat haar banksaldo op 17 juni 2013 5008 usd bedraagt, een kopie van pensioenbewijs en een eigendomsakte van een appartement van 44, 90 m² in Moskou. Daargelaten de vraag of een vertaling al dan niet werd toegevoegd, dient te worden vastgesteld dat de Belgische Ambassade in Moskou deze documenten op voldoende wijze begrepen heeft om deze weergave ervan te kunnen geven.

Voor het overige bevat dit tweede motief het element dat verzoekster te weinig garantie tot terugkeer biedt, dat er een reële kans is dat kort verblijf gevraagd maar lang verblijf beoogd wordt en dat er mogelijke omzeiling is van de procedure gezinshereniging. In dit verband verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar een brief van haar zoon waarin zou uitgelegd staan dat verzoekster ervan op de hoogte is dat zij niet meer in aanmerking komt voor gezinshereniging en dit ook niet beoogt. Zoals reeds gesteld blijkt uit de nota met bijlagen dat deze brief niet bij huidige visumaanvraag werd voorgelegd,

maar zich wel in het administratief dossier bevindt in het kader van een vorige aanvraag en de verwerende partij geoordeeld heeft dat huidige aanvraag gelijkaardig was aan de vorige ("*meme dossier que les précédents*"), zodat de verwerende partij, door de vergelijking die zij zelf uitdrukkelijk maakt in het administratief dossier, niet op goede gronden kan voorhouden volledig onwetend te zijn van de documenten gevoegd bij de vorige aanvragen. Aldus kan niet ontkend worden dat de verwerende partij mogelijkerwijze op de hoogte was van het feit dat verzoekster via haar zoon had laten weten geen gezinshereniging te betrachten. Los van de vraag naar de geloofwaardigheid van een loutere verklaring, dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op geen enkele wijze verduidelijkt waarom zij tot de conclusie "*Mogelijke omzeiling van de procedure gezinshereniging*" is gekomen.

De redenering van de verwerende partij in haar nota dat het motief aangaande de twijfel over de tijdige terugkeer naar het land van herkomst is dat verzoekster geen bewijzen heeft voorgelegd van haar sociaaleconomische situatie omdat de stukken in dit verband zonder vertaling werden voorgelegd, kan niet gevolgd worden, zoals hierboven uitgelegd. De verwerende partij geeft hierbij echter zelf aan dat het motief dat er geen afdoende bewijs is van socio-economische banden in het land van verblijf, het doorslaggevend element is om vast te stellen dat er twijfel is over haar terugkeer na het verstrijken van de geldigheidsduur van het visum. Dit motief is echter niet afdoende, zoals hierboven uiteengezet, zodat de motieven dat verzoekster te weinig garantie tot terugkeer biedt, dat er een reële kans is dat kort verblijf gevraagd wordt maar lang verblijf beoogd en dat er mogelijke omzeiling is van de procedure gezinshereniging, *in casu* niet kennelijk redelijk lijken.

3.3.3.6. Bijgevolg kunnen geen van de motieven die enerzijds handelen over de redelijke twijfel over haar voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum, en anderzijds handelen over het doel en de omstandigheden van het voorgenoemde verblijf, aanvaard worden als motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen. De schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Dit onderdeel van het enig middel is gegrond.

Omdat dit onderdeel tot de ruimste vernietiging leidt, dienen de overige onderdelen van het enig middel niet te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 augustus 2013 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf (type C) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET